

A door het jaar 29ste
M. Assumpta
Missiezondag
22 oktober 2023

Eerste lezing

Uit de profeet Jesaja (Jes 45,1.4-6)

God sprak tot Koning Kores,
die Hij bij de hand had genomen
om de weg te effenen voor zijn volk,
om vijandige volken voor hem neer te leggen,
om koningen hun tekens van macht te ontnemen,
en voor hem de deuren te ontsluiten,
zodat geen poort gesloten bleef.

Hij zei:

“Omwille van Jakob mijn dienstknecht,
om Israël mijn uitverkorene,
heb Ik u bij uw naam geroepen,
u een erenaam gegeven.
En nochtans, u kende Mij niet.
Ik ben de Heer en niemand anders,
buiten Mij is er geen god;
Ik omgord u – en u kent Mij niet.
Zo zullen de volkeren erkennen,
van de opgang van de zon tot aan haar ondergang,
dat er niemand anders is dan Ik alleen:
Ik ben de Heer, en niemand anders.

Tweede lezing (1 Tes. 1, 1-5b)

Uit de eerste brief van de apostel Paulus aan de christenen van Tessalonica

Beste mensen uit Tessalonica,
die zich verbonden weten met God de Vader,
en met Jezus Christus zijn zoon,
wij, Paulus, Silvanus en Timoteüs,
wensen jullie genade en vrede.
Wanneer wij in ons gebed aan jullie denken,
kunnen wij niet anders dan God te danken.
Want steeds weer kunnen wij
jullie krachtig geloof in zijn handen leggen,
alsook jullie nooit aflatende liefde,
en jullie onverwoestbare hoop op Jezus Christus.
Ja, broeders en zusters,
het is onze sterke overtuiging
dat God met genegenheid op jullie neerkijkt
en dat Hij jullie heeft uitverkoren.
Zo hebben wij het jullie immers geleerd:
het evangelie moet niet alleen met woorden worden doorgegeven,
maar ook in de overtuigende belevening
gedragen door Gods Geest.

Evangelie (Mt 22,15-21)

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Matteüs

Nadat de farizeeën door Jezus zwaar waren aangepakt spraken ze met elkaar af hoe ze hem dit betaald konden zetten. Ze stuurden dan ook hun leerlingen naar hem, samen met enkele aanhangers van koning Herodes, en ze zegden: "Meester, we weten dat de waarheid je lief is en dat jij de mensen onbevangen leert hoe ze tot God kunnen komen. Je laat je daarbij door niemand beïnvloeden. Jij ziet immers geen mens naar de ogen. Geef ons dan eens antwoord op deze vraag: mag men belasting betalen aan de keizer of niet?" Jezus doorzag hun list, en hij zei: 'Huichelaars zijn jullie, jullie willen mij vangen. Komaan, toon mij eens een belastingmunt.' Ze gaven hem een denarie. Jezus vroeg: 'De afbeelding die erop staat, en het opschrift, van wie zijn die?' Ze antwoordden: 'Van de keizer.' Dan zei Hij: 'Geef dan aan de keizer wat aan de keizer toekomt, maar geef aan God wat aan God toekomt.'

Homilie

Z en B,

In het verlengde van de reeks 'Godvergeten' zal een parlementaire commissie zich buigen over de verhouding kerk en staat in ons land. Bepaalde politieke strekkingen zullen die gelegenheid te baat nemen om te bereiken wat ze reeds lang nastreven, nl. dat er geen overheidsgeld meer besteed wordt aan religies en levensbeschouwingen.

Als voorbeeld wordt meestal verwezen naar Frankrijk, waar godsdiensten volledig zijn aangewezen op bijdragen van de gelovigen zelf.

Acht jaar geleden heeft ook de regering van het groothertogdom Luxemburg daarvoor gekozen en de subsidiëring van de kerk teruggedroefd.

Velen zien zo een evolutie met vrees tegemoet. We zijn al een veel kleinere kerk geworden, dan worden we ook nog een arme kerk.

Komt daarbij dat de kerk haar moreel gezag, en zeker haar luister verliest door wat nu allemaal aan de oppervlakte komt.

Terzelfdertijd zijn er echter ook mensen die dit niet zo erg vinden, en er zelfs een kans in zien om terug te keren naar waar het echt om te doen is.

En dan wordt er meestal verwezen naar de eerste kerk, zoals we die kennen uit de handelingen van de apostelen en uit de brieven van Paulus.

De groep gelovigen was klein in aantal, ze hadden geen macht en waren arm, en werden nog vervolgd ook.

Maar ze vormden een eensgezinde gemeenschap, ze deelden hun bezittingen met mekaar zodat er geen armen waren onder hen, en ze kwamen bij mekaar samen in een of ander huis.

Ze waren zo geraakt door de boodschap en het voorbeeld van Jezus van Nazareth dat ze dit reeds van in het prille begin wilden delen met alle mensen van de toen bekende wereld.

Vooraf Paulus en Barnabas trokken de wereld rond: naar Cyprus, naar Galatië, naar Macedonië, naar Kreta, naar Malta, noem maar op.

Ze hadden wel geen hoofdkwartier, geen centrale zetel, maar ze droegen vragen en inzichten mee naar de verschillende culturen, die ze overal aantroffen.

De diversiteit aan benaderingen bracht een verrijking met zich mee voor het vorm geven aan de beleving van het evangelie.

Zo zijn er daarna ook altijd enthousiaste gelovigen op stap gegaan, hebben hun eigen land verlaten, en hebben wereldwijd gemeenschappen bij elkaar gebracht, die gingen leven volgens de boodschap van Jezus van Nazareth.

Zo heeft ook in onze streek het geloof zich verspreid. Uit Armenië kwam Servatius, uit Frankrijk Amandus, uit Engeland Willibrordus en Bonifatius.

Delen van de evangelische vreugde, daar was het hen om te doen.

Ze getuigden van hun enthousiasme, en lieten iedereen de ruimte om er volgens eigen inzichten vorm aan te geven.

Dat was missionering, en dat betekent niet: neerkijken op andere culturen, eigen gebruiken opdringen, de indruk geven het beter te weten. Neen, bij missionering gaat het erom mekaar te waarderen en van mekaar te leren.

Er is een tijd geweest dat men van missionering teveel éénrichtingsverkeer maakte.

Maar de laatste decennia is men weer gaan ontdekken welke rijkdom er gehaald kan worden uit de wisselwerking tussen de verschillende kerken, vooral tussen de oude en de jonge kerken.

De oude kerken, waar wij toe behoren, hebben leren inzien dat ze heel wat kunnen opsteken van de jonge kerken, denk maar aan de blijde en spontane manier waarop christenen er hun liturgie en hun solidariteit vorm weten te geven.

Dat wil ook de paus benadrukken door op bezoek te gaan naar landen waar de katholieke kerk een kleine, maar veerkrachtige minderheid vormt, en door ook daar bisschoppen tot kardinaal te benoemen.

Vreugde delen is op vandaag zeker geen eenrichtingsverkeer. Er komt meer vreugde van de jonge kerken naar ons, dan omgekeerd.

Materieel hebben zij het meestal wel veel moeilijker dan wij, die een rijke kerk zijn, voor de tijd dat het nog duurt.

Het hoort dan ook nog altijd tot missiewerking dat wij de jonge kerken financieel steunen, maar dit mag niet gebeuren vanuit de hoogte, maar vanuit een welbegrepen wereldwijde solidariteit, zoals het in de eerste kerk het geval was.

De slogan van Missio dit jaar luidt 'Deel je vreugde'. Ze halen die uit de boodschap van de paus voor Missiezondag dit jaar.

Hij stelt voor ons te spiegelen aan de leerlingen van Emmaüs, en zegt daarover:

“Zoals die twee leerlingen aan de apostelen vertelden wat ze onderweg hadden meegemaakt, zo zal ook onze verkondiging een vreugdevol vertellen zijn van Christus onze Heer.”

Dat is de rol die missionarissen altijd hebben gespeeld, en zeker ook op vandaag: vol vreugde doorvertellen wat ze onderweg hebben gezien en meegemaakt over mensen en gemeenschappen, die Jezus' woorden in hun samenleven op een boeiende manier gestalte weten te geven.

Het aantal missionarissen dat van hier de wereld rondtrekt is sterk gedaald, maar het aantal dat van andere continenten naar ons toekomt is groeiende.

En zo gaat het delen van de evangelische vreugde onverminderd door, maar nu vooral in een andere richting.

Moge deze uitwisseling ons helpen om nieuwe vreugde en hoop te vinden voor de toekomst.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.